

مہسعوود محمہد

رہاندنہوہی دوو رہخنہ

وہشانی یہ کہم: گوڤاری «رؤشنبیری نوی» ژمارہ 80 ی مایسی سالی 1980
وہشانی دووہم: سایتی www.mamosta.net پاییزی سالی 2009

له ژماره 76 ی «رۆشنییری نوێ» ی ئەیلوولی 1979 گۆتاره که ی د. ئاوره حمانی حاجی ماری به ناونیشانی «با ریزی لیکۆلینهوێ زانستی بگرین» گه لیک بیرورای ئه وتۆی تیدا هه ن که نووسهران و خاوهن رایان بخرنه سه ر لیکدانهوه و لیکۆلینهوه و ئەندیشهش. لیره دا من به پیتی بۆچوونی خۆم و له روانگهی رووناک کردنهوهوه، دوو خالی ئه و گۆتاره سوودبهخسه دهدهمه بهر لیدوان، ئه وهنده ی بشتوانم پیرهوی ئامۆژگاریه که ی نووسه ر ده که م له وه دا که ده بی لیکۆلینهوه به ریبازی راست و رهوانی زانستکارانه دا بروات، هه ر نه بی بای ئه وهنده ی که دلگه رمی و عاتیفه ی تیدا به کار نه یه ت.

خالی یه که م ئه وه یه که له لاپه ره 11 ی گۆفاره که له باره ی وشه ی «انعدام» ی عه ره بییه وه هاتوه که گۆیا کاتی خۆی کۆنه ئه نجومه نی کۆنه کۆری زانیاری کورد به هه له وشه ی «نه مان» ی بۆ پیشنیار کردوه.

وشه ی «انعدام» ئه وه ده گه یه نی که نه بوون به سه ر بوونه وه ریکدا بیت ئیتر مادی بی ئه و بوونه وه ره یا مه عنهوی، وه ک که ده گوتری «انعدام الوزن» دیاره «وزن» له سه ر زهوی هه یه و هه به به لام له دوورایی هینده کیلۆمه تره «انعدام» ده کات که ئه مه پاته وپات «نه مان» ده گه یه نی. ئه وه ی ئاشکرایه له «فقه اللغه» ئه وه ی که فیعل لپی زیاد کرا پتر به ره و ته ئکید ی «روودان» ده روات و له ئیحتیمالی واتای «مطلق» دوورتر ده که ویتته وه. فیعلی «انعدام» یش که «مطالع» ی فیعلی «عدم» ه دره نگرتر خۆ به ده ست ئه و واتا موته لقه وه ده دات که له وشه ی «عدم» وه رده گیریت. دیاره له کوردیشدا «نه مان» پتر خزمه له گه ل روودان هه رچه ند فیعله که ش لپی زیاد نه کراوه، بۆیه «نه مان» ریکتر دیت بۆ «انعدام» وه ک که «نه بوون» بۆ «عدم» ده ست ده دات.

وشه ی «نه بوونی» ش هه ر ئه و واتایه ی «فقر»، «عوز» ی هه یه که د. ئاوره حمان بۆی چوه، وشه که ش له رپی راسته ده ستووراتی وشه سازیه وه پهیدا نه بوه به لکوو دارشتنیکی ره مه کییه که هاتوه «ی» ی ئه مرازی ئه بستراکتی خستۆته پال «نه بوون» ه وه که ئه ویش هه ر ئه بستراکته. ئه م دارشتنه ریزیه ر (شاذ) ه ناشی بیته بنه مای ده ستووری زاراهه سازی، سه د وشه ی وه کوو «نه خویندنی، نه چوونی، نه بیستنی...» ده هاته ناو ئاخوتن و نووسینی کوردی و زمانه که ی ده شیواند. وشه ی ریزیه ر له کوردی و غه یری کوردیدا زاوژی ناکات، ئه گه ر بکات زۆل ده هینیت.

له باره ی «نه بوونی» یه وه نه ک ئه وهنده و به س، بگره جاری هۆی هه ره گه وه ره ی ده ست نه دانی له بری «انعدام» ماوه روون بکریته وه: وشه ی «نه بوونی» له فیعلی «بوون» به واتای «وجود» ه وه نه هاتوه به لکوو له «هه بوون» ی به واتای «تملک» ه وه وه رگیراوه. «هه بوون» به

واتای «تملک» چونکه تیپه‌ره، له‌گه‌رداندا خۆی له «هه‌بوون» ی به واتای «وجود» جودا ده‌کاته‌وه راناوی تیپه‌ریش له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هینیت. له پێشه‌وه لیسته‌ی گه‌ردانی «هه‌بوونی» ی به واتای «وجود» ده‌نووسم:

من هه‌م - من هه‌بووم
تۆ هه‌یت - تۆ هه‌بوویت
ئه‌و هه‌یه - ئه‌و هه‌بوو
ئیمه‌ هه‌ین - ئیمه‌ هه‌بووین
ئێوه‌ هه‌ن - ئێوه‌ هه‌بوون
ئه‌وان هه‌ن - ئه‌وان هه‌بوون

ئینجا لیسته‌ی «هه‌بوون» له‌که‌ی «تملک»:

من هه‌مه‌، هه‌یه‌تم - من هه‌مبوو
تۆ هه‌ته‌، هه‌یه‌تت - تۆ هه‌تبوو
ئه‌و هه‌یه‌تی - ئه‌و هه‌یبوو
ئیمه‌ هه‌مانه‌، هه‌یه‌تمان - ئیمه‌ هه‌مانبوو
ئێوه‌ هه‌تانه‌، هه‌یه‌تتان - ئێوه‌ هه‌تانبوو

ئه‌م ریژیه‌ی «هه‌مه‌، هه‌یه‌تم...» ی «تملک» کیشی زۆر به‌دوادا دیت به‌نموونه‌ که ده‌لیت «هه‌یه‌تم» مه‌به‌ستت کاتی ئیستا که‌یه که‌چی ریژیه‌که‌ی وه‌کوو «خواردوه‌تم، کردوه‌تم» له‌ که‌ جوړیکه‌ له‌ رابردوو. دیسان «هه‌مبوو، هه‌تانبوو...» که‌ ریژیه‌ی رابردوه‌ جودا بوته‌وه‌ له‌ ریژیه‌ی رابردوو ی تیپه‌ری عاده‌تی که‌ ده‌لی «خواردبوومان، کردبوومان...» هه‌ر بۆیه‌یه‌ ئه‌وه‌ی تازه‌ کوردی فیر ده‌بی ده‌لی «هه‌بوومان...». ئنجا موزاریعی «هه‌بوون» یش به‌ هه‌ردوو واتا کیشه‌ هه‌لده‌گری که‌ دیت ریژیه‌ی موزاریعی «بوون» ی ساده‌ وه‌رده‌گری: من هه‌م - من ده‌بم.

له‌ موزاریعی «هه‌مه‌، هه‌یه‌تم» دا کیشه‌ که‌ گه‌وره‌تر ده‌بی که‌ دیت و ریژیه‌ی «انتقالی پینچه‌وانه‌» وه‌رده‌گری ئه‌م «انتقالی پینچه‌وانه‌» یه‌ له‌ کتیبۆلکه‌ی «چه‌ند چه‌شارگه‌یه‌ک...» دا بۆ یه‌ که‌م جار باس کراوه‌، به‌لام زۆر پینوسی به‌ شەرح و روون کردنه‌وه‌ هه‌یه‌، ئیره‌ش جینگه‌ی نییه‌.

وا ده‌زانم که‌رتی «هه‌» له‌ وشه‌ی «هه‌بوون» ی به‌ واتای «تملک» خزمی avoir ی فه‌ره‌نسی و have ی ئینگلیزییه‌، به‌و پینیه‌ ره‌نگه‌ له‌ کوندا «هه‌ف بوون» بووبیت. به‌ واتای «وجود» یش له‌

«هست» فارسی و est ی فرهنسی و is ی ئینگلیزییه‌وه نزیکه. له‌هجه هه‌یه له کوردیدا له جیاتی «هه‌یه» ده‌لی «هه‌سه».

به‌هه‌مه‌حال «نه‌بوونی» له بنه‌رتدا «نه‌هه‌بوونی» بوه و لئی سواوه، ئیستاش ده‌گوتری «هه‌بوونی و نه‌بوونی - کابرا بابایه‌کی هه‌بووه...».

له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وی که به‌هیچ کلۆجیک ناشی «هه‌بوونی» بو لای «وجود» بیریتیه‌وه، ئەم رواله‌ته چاوغه‌له‌تینه‌ی له‌یه‌ک چوونی دوو وشه‌که‌ش ناشی ته‌له‌زگه به بیرمان بکات و لاتر بزه‌مان پی به‌ستی بو ده‌ره‌وه‌ی راسته‌ریگه‌ی زمانناسی و زاراوه‌سازی.

خالی دووهم ئه‌وه‌یه که له لاپه‌ره 14 ی گو‌فاره‌که‌دا وا رانویتراره که «ن» ی چاوگ به کۆتایی فیعلی وه‌ک «کردن، رستن» هه‌وه نانووسی‌ت، گۆبا کورته بزویتیکی ورد دیته نیوان کۆتایی فیعله‌کان و نیشانه‌ی چاوگه‌که‌یان‌ه‌وه به‌لام له رینووسی کوردی که به‌پیتی عه‌ره‌بی ده‌نووسری بزویته که ویتنه‌ی بو دانه‌ندراوه ئیتر زمانناسان هه‌له‌ی تیدا ده‌که‌ن، یانی ته‌گه‌ر کوردی به پیتی لاتینی بنووسری نیشانه بو بزویته که به‌کار دیت و هه‌له‌ی تیدا نا‌کری.

با له‌پیشه‌وه ئه‌وه بلیم، نووسینی لاتینیش وا ده‌بی سهر له نووسهر و لیکۆله‌ره‌وه‌ی کورد ده‌شیوینیت وه‌ک که دیت له بری «ئا، ئۆ، ئی...» ته‌نها یه‌ک پیت ده‌نووسی‌ت و که‌چی هه‌ریه‌که‌یان بریتیه له دوو ده‌نگی سه‌ره‌به‌خۆی ته‌واو و چ فه‌رقیک نییه له نیوان «دا، دۆ، دی» و «ئا، ئۆ، ئی» له روه‌ی ژماره‌ی ده‌نگه‌کانیه‌وه، نووسینی لاتینی که بایه‌خی به ده‌نگی «هه‌مزه» نه‌داوه و له‌وه‌شدا سه‌هویکی زلی کردوه، کیشه‌ی بو ئیمه‌ش ناوه‌ته‌وه که به‌شیکی به‌رچاوی لیکۆله‌ره‌وه‌ی کورد به شوین هه‌نگاوی ئه‌وه سه‌هوه‌دا ده‌رۆن و ده‌مه‌ته‌قه له‌سه‌ر بایه‌خی ده‌نگی «هه‌مزه» هه‌له‌دستین و دانه‌نانی نیشانه بو هه‌مزه له نووسینی کوردیدا به راست ده‌زانن که‌چی ده‌نگیکی زیده ره‌سه‌ن و کۆنی زمانه‌که‌مانه، هه‌ر ئه‌وه‌نده هه‌یه له ئاخاوتنی ئیستا‌که‌ماندا هه‌مزه له ناوتویژی وشه‌دا نه‌ماوه و به زۆری له به‌رای و شه‌وه دیت، ته‌نها له ریژه‌ی موزاریع و ئه‌مر نه‌بی وه‌ک ده‌ئاخوئی، ده‌ئه‌نجنی، بناخیه، به‌ئنگیه، ده‌ته‌زموم..

له کوردیدا ده‌نگی لامی قه‌له‌ویش له به‌رای و شه‌وه نایه‌ت که‌شیش نالی با نیشانه‌ی بو دانه‌نریت. ده‌نگی «ه» ش ده‌گه‌من له ناوتویژی وشه‌دا «ده‌بیستری» [نه‌ۆم، نه‌ۆ..]. ره‌نگه له ئاخاوتنی ئیستا‌ماندا هه‌رگیز نه‌چیته کۆتایی وشه‌وه. مه‌شوورترین وشه‌ی کۆنمان «دئاک» هه‌مزه‌ی له هه‌ناودا هه‌یه.

نووسینی لاتینی که نیشانه‌ی بۆ‌ئو دهنگه کز و بیهیزه‌ی نیوان فیعل و «ن» ی چاووگ داناوه سهر له نوئ وای کردوو به‌یخکی له راده‌به‌دهر به و دهنگه بدریت، رهنگ بوو ئه‌گه‌ر نووسینی لاتینی لپی بیده‌نگ بایه ئه‌ویش وه‌ک «هه‌مز» پشت گوئ خرابایه. هه‌رچۆنیک بی ئه‌م ده‌مه‌ته‌قه‌یه له‌سهر «تاوانی ریتووس» مه‌به‌ستی ئیره‌کانه نییه، ئه‌وه‌ی من به چاوی خۆمه‌وه گرتوو له‌ده‌دا شتیکی دیکه‌یه: ئایا ئه‌و دهنگه کزه‌ی که له نیوان «ت، ن» و «د، ن» ی دوو فیعلی «به‌ستن، کردن» دایه ئه‌ویش وه‌ک دهنگه‌کانی دیکه‌ی فیعله‌کان «ب، ه، س، ت، ک، ر، د» به‌شیکی بنجی پیک هینه‌ری وشه‌یه یاخود شتیکی دیکه‌یه؟ هه‌لبه‌ت هه‌موو که‌س هه‌ست به‌و دهنگه کزه ده‌کات له‌و شوینه و له‌گه‌لیک شوینی تریشدا، که‌واته‌ بابته‌ی لیکۆلینه‌وه بوون و نه‌بوونی دیارده‌که نییه به‌لکوو «ماهیه» دیارده‌که‌یه: پرسیارمان له‌ده‌دا «ئایا هه‌یه؟» نییه به‌لکوو «ئایا چیه؟» یه.

به‌نیازی خۆ‌روون کردنه‌وه و گوتار کورت کردنه‌وه وشه‌ی نموونان که به‌پیتی لاتینی بنووسم له‌بری ئه‌و بزویته بیهیزه «i» ی بی‌نوخته داده‌نیم، بۆ کورته بزویته «ی- که‌سه‌ی عه‌ره‌بی» ش پیتی «i» ی نوخته‌دار ده‌دانه‌نیم، له‌جیاتی کورته بزویته فه‌تخه‌ش «e» ده‌نووسم بۆ «ی» ی دریزیش، له‌هه‌رکوییه‌ک بیت «y» ده‌نووسم، له‌جیاتی «کورته بزویته بیهیز» یش ته‌نها وشه‌ی «بیهیز» به‌کار ده‌هینیم، هه‌ر جاره‌ش به‌پیی پیویست بر‌گه‌ی وشان له‌یه‌کدی جودا ده‌که‌مه‌وه تاکوو ده‌وری ئه‌و «بیهیز» ه له‌پیک هینانی بر‌گه و که‌رت کردنی وشه ئاشکراتر بیت. له‌چاوگی «رستن، کردن» دا ئه‌گه‌ر بلین ئه‌و بیهیزه‌ی پیش «ن» ی چاوگه‌کان به‌شیکی پیک هینه‌ری وشه‌کانه ئایا ده‌بی به «ن» ی چاوگی بده‌ین یا به‌قه‌دی فیعله‌که؟ دیاره ئه‌و بیهیزه‌هی قه‌دی فیعل نییه چونکه له‌چاوگی تینه‌په‌ردا به‌لادانی «ن» ی چاوگ قه‌دی فیعله‌که ده‌مینیتته‌وه بی ئه‌وه‌ی هیچی بیهیز و به‌هیزی به‌دواوه بیت وه‌ک:

Mird - mir-din مردن

Ro-yisht - ro-yish-tin رۆیشتن

نموونه‌ی تپه‌رم نه‌هینا چونکه به‌لادانی نوونی چاوگ راناوی فاعیل دیت و مه‌سه‌له‌که روون نایته‌وه. که‌واته ده‌مینیتته‌وه «ن» ی چاوگ بیهیزه‌که‌ی له‌قه‌به‌ل بکه‌ی. ساغ کردنه‌وه‌ی ئه‌م لایه‌نه نه‌ختیک پشووی دریزێ ده‌وی.

«ن» ی چاوگ هه‌ر له‌دوای «د، ت» وه‌نایه‌ت، به‌دوای «ا، و، ی» شدا دیت وه‌ک «فه‌رموون، زانین، کێلان». له‌ده‌دا ئاشکرایه، هاتنی ئه‌و بیهیزه له‌دوای بزویته‌کانی «و، ی، ا» موسته‌حیله چونکه بزوین هه‌ر کۆنسانتی به‌دوادا دیت، بیهیزه‌که‌ش کۆنسانت نییه. که‌واته

دەرکەوتنی ئەو بێهێزە لە چاوگاندا هەر لە چاوگی دال و تی مومکینە. ئیستا قەدی فێل دەدەینە راناوی لکاوی کەسی یە کەمی کۆ و دەلێن: «کردمان، kir-di-man» دەبینین هەمان بی هیز لە بەرایی راناو کەشدا هات وەک لە پیش «ن» ی چاوگاندا هات، ئیتر هەمان پرسیار هەلەستێ لەو هەدا ئایە ئەو بێهێزە بەشیکێ راناو کە یە؟ خۆ زانیمان ناشی بەشیکێ فێلە کە بیت؟ یە ک لا کردنی پرسیارە کە لە ئاست راناودا کاریکێ ئاسانە چونکە دەتوانین جینگۆر کێ بە راناو بکەین و بزاین بێهێزە کە چی لێ بەسەر دیت.

بابینین پیشگری «هەل» بخەینە سەر فێلە کە کە بۆ ئەوێ راناو کە ی لێ بستین: دەلێن «هەلمان کرد، hel-man kird». لێرەدا هیچ بەهیزو بێهیز لە بەرایی راناو کە دەرە کەوت، کەواتە بێهێزە کە بەشیکێ ئەویش نییە ئەدی چییە؟

راستی مەسەلە کە ئەو یە کە ئەم بێهێزە پێداویستیکێ فۆنەتیکێ ناچارییە کە لە هەندی وشەدا دیتە دوای یە ک لە دەنگەکانی وشە بۆ ئەوێ بتوانرێ تلفزی پی بکری، کە پێویستیش نەما بێهێزە کە لە خۆو دەرەوێتەو. ئیمە دیمان لە فێلی «kir-di-man» دا بێهێزە کە هاتە دوای قەدی فێل و بوو بە بەشی یە ک لە برگەکانی، بەلام لە گەل پیشگری «هەل» ئەو ناچاری و پێویستییە نەما چونکە بە پیتی داخواری دەنگسازی کوردی وشە ی وەک «هەل» لە بەرایی وشاندا پێویستی بەو بێهێزە لکینەرە نییە بەلام کە تاکە یە ک دەنگی بەدوادا هات پێویستە کە پەیدا دەبی. تۆ سەیری وشە ی «بەد» هەرچەند وەک فێلی «کرد» بە «د» کۆتایی دیت چونکە لە کیشی «هەل» ه پێویستی بەو بێهێزە نییە لە بەرایی راناو کەدا وەک کە دەلێ «بەدمان کرد bed-man-kird» بەلام کە هاتی یە ک تاکە دەنگت بەدوا «هەل، بەد» دا هینا ناچاریت بەو بێهێزە لکینەرە لە یە کدیان ئاشنا بکەیت وەک:

هەلم گرت He-lim-girt

بەدم کرد Be-dim-kird

تەنانەت حوکمی ئەو دەستوورە دەنگسازییە وای کردووە بەشیکێ وشە ی «هەل، بەد» لە گەل راناو کەدا بێنە برگە و لە بەشی سەرەتای وشەکان جودا بێنەو.

یە ک لە دەستووری هەرە بەرچاوەکانی فۆنەتیکێ کوردی ئەو یە کە ئە گەر بزوین بە دوا ئەو دەنگەدا هات کە بێهێزە کە ی لە پێشدا یە بێهێزە کە تی دەچیت وەک لەم نمونەنەدا دەرە کەوێت: وشە ی «گەنم، ge-nim» بە ناچاری ئەو بێهێزە ی تیدا هاتووە تا مومکین بی «م» کە بە دوا «ن» هەدا بیت، بەلام کە هاتی بزوینت خستە دوای «م» هە کە ئەو بێهێزە دەرەوێتەو کە دەلێ:

گەنمە که gen-meke

هەر وەها وشە ی «کرم» یش که بوو بە «کرمان» بێهێزە که ی پاش «ر» ه که تی دەچیت.

Kir-man - ki-rim

هەر چەندە ئیمە ناتوانین جیگۆر کێ بە «ن» ی چاوگ بکهین بەلام دەتوانین وە ک کاریکی بەدیھی چی لە راناوێ کانی و وشە کانی دیکە بە دیاری دا، بۆ «ن» ی چاوگ بکهین بە دەستوور چونکه ئەویش دەنگیکە وە ک ئەوان.

بەلام لە گەل ئەوێشدا که جیگۆر کێ بۆ «ن» ی چاوگ مومکین نییە، دەتوانین بیکهینە بەر دەستووری هاتنی بزوین بۆ دواوە چونکه، خوا و تالع، پاشگری هەیه ئەم کارەمان بۆ بکات:

دوو فیعلی «رستن»، «کردن» که پاشگری «هه» یان بەدوادا هات باری ئەو بێهێزەیان شلۆق دەبی چونکه ئەوسا دەتوانی تی ببهیت و بلێیت: Kird-newe / Best-newe

وە ک هەست دەکەیت تی بردنی بێهێزە که لە «بەستنهوه» دا خۆشتره، که ئەمەش هەر بریاری خزمایەتی نیوان دەنگە کانی کوردییە، خۆ ئەگەر «ن» ه که بە دوا «و» ی کۆنسانتدا هاتبایە تێبردنی ئەو بێهێزە دەبوو بە کاریکی ناچاری وە ک لەم نمونە یەدا دەدیترئ: وشە ی «کهون، ke-win» که بێهێزە که ی تێدایە لە تەرکیبی خوارەویدا بە تەواوی دە ی دۆرینتیت: Kew-ne zam.

فیعلی «فرۆشتن» لە هەندێ بە کارهیناندا دەبیتە «فرۆتن» هەر وە ک کرۆشتن دەبیتە «کرۆتن» - لە شیعری مصطفی بەگی کوردی هاتوێ - جا ئەگەر بزوینیان بیکهینە کۆتاییهوه تێبردنی بێهێزە که لە «فرۆتن، کرۆتن» دا لە بارتره تا «فرۆشتن، کرۆشتن» دیارە هەست کردینیش بەم راستییە کاری سهلیقه یه:

Fi- rot- ne- ke

Ki- rot- ne- ke

وشە ی «تووتن» که ئەویش وە ک «رستن» دەنگی «ت» ه که ی کهوتۆتە پیش «ن» ه که یهوه و ئەو بێهێزەشیان لە نیواندا یه، بینه بزوینی بدیی و سهیری بکه چون بێهێزە که ی دەرەوێتەوه:

Toot-ne- kem / too- tin

من لە نووسینی لێره بە پیشهوه ی خۆمدا ناوی ئەو بێهێزەم ناوه «قورس کردن- قورسای» چونکه نه بزوینی درێزه و نه کورته [واته نه ئەلفه و نه واو، نه یی و نه کهسره و نه فتحه و نه بۆر] نه

دەشتەوێ بزوین لەو شوێنەدا بە کار بەییت: ناچارێه کی دەربرینی دەنگی بیبزوینە لە حالەتی تاییه تیدا ئەم قورس کردنە لە گەڵ خۆیدا دەهینی و هەر که ناچارێه کەش نەما قورساییه که تیندەچی، وەک ئەوێ پاسەوانی شەوانە ی خانوو لە گەڵ گزنگی خۆر بۆی دەرده چیت و هەرگیز بە بەشیکێ خانووە که حیساب نا کرێ، یاخود ساردی و گەرمی ئاو و هەوا بەشیکێ پیک هینەریان نین وەک که ئۆکسۆجین بەشیکیانە.

ئەم دیاردەیهی قورس کردنی دەنگ و تیبردنی لە زمانی کوردیدا تا بلیی بە کیشیه بەلام کورد هەستی پێ ناکات چونکە بە سەلیقهی زگماک دەزانێ لە کوی دەنگەکان قورس بکات و چۆنیان رەها بکات که چی بیگومان غەیری کورد زەحمەتی تیدا دە کیشیت و رەنگە هەر تیی بر نە کات. لە گوتاریکی خۆمدا «فۆنەتیک چیمان بۆ بکا؟» که لە بەشی یه کهمی بهرگی سییه می «گوڤاری کۆری زانیاری کورد- 1975» دا بلاو کرایه وه مه یله و به درێژی ئەم دیاردەیه م باس کردوو. لەو نووسینەدا روونم کردۆتەوه که دەنگەکانی زمانی کوردی لە رووی گونجان و حەز لە یه کدی کردنەوه چوار پلهیان ههیه، وا لیڤه دا به کورتی باسیان ده که مه وه:

پله ی یه که م: گونجانی ته واو. لەم پله یه دا دەنگەکان بەدوا یه کدیدا دین، قورس کردن هەلناگرن وەک که «د» بەدوا «ر» دا دیت وەیا «ت» دە که ویتە پاش «س» و هی تریش:

Gu-ling, deng, shest, mast, merd, kurd, rend, mend, khurt, kert, khu- risht, gesht.

پله ی دووهم: گونجان. لیڤه دا دهشی قورس کردن هه بییت و دهشی نه بییت وەک دەنگەکانی «ر»، «گ» «ن، ک»:

«بەرگ» Be-rig, berg

«دەنک» De-nik, denk

پله ی سییه م: نە گونجان، بریتیه له وهی که پیوسته قورسایي بخریته سەر دهنگی پيشه وه وەک:

Ke-sir
He-le-din
Che-shin

پله ی چوارهم: دژایه تی. ئەویش نەهاتی دەنگیکه بەدوا دەنگیکي دیکه مه گەر بزوینی ئاشکرایان له نیواندا بییت وەک «ر، ل» و «ل، ر» به هەردوو شیوهی لاواز و قهله و یانه وه وەک «ق-ک»،

ک-ق» و «س-ز، ز-س، ش-ر و ....» [تەنھا وشەى «سژ» م بەبیردا دیت که «س» تێیدا هاتۆتە پیش «ژ» ی خزمى «ش»]

زمانەوان و دەنگناسى کوردى لەسەر بەتەنەى ئەم بەدیهیانە بەهەند هەلبگرئى وەک که دیت دەستوورە ناسراوەکانى ریزمان و فۆنەتیک ئەزبەر دەکات و دەیانلێتەو. هیچ لە بایەخى ئەم دیاردە گرنگەش کهم نایتەو بەووەدا که جارى بیری لیکۆلەرەوێ کوردى بۆ نەچو، ئنجا که ئێمە بێن ئەم دەستوورانە و دەستوورەکانى دیکەى «دەنگ» ی کوردى بەسەر پیک هاتنى چاوگى وەک «رستن، کردن» دا بەئین و یەکیک لە دەستوورەکانى وشەسازیشى بدەینە پال دەبینین لەبەر سى هۆى زۆر بنجى رینگە نیه بۆ تێبردنى ئەو قورسایەى سەر «ت، د» ی پیش «ن» ی چاوگ:

- یە کهم: «ن» ی چاوگ لە لاوه دیتە کۆتایى وشەکان، بە پى ئەوێ ئەوێ که لە کوردیشدا دەنگى لاوهکى بە عادت داخوازی قورس کردن لە دەنگى پیش خۆیەو دەکات، ناچارین دەبى ئەو «ت، د» ه قورس بکەین، ئەم دەستوورەش هیندە بەهێزە خۆى زال دەکات بەسەر دەستوورى «پلەى گونجانى تەواو» دا. بەنمونه وشەى کەس بدە بە کەسى دوهمى تاک، که «ت» ه، دەبینى پێوستە قورسایى بخەیتە سەر «س» ه که هەرچەند دەنگى لەپیش «ت» دا قورسایى قبول ناکات: ke-sit وەک لە رستەى «من کەسم نەدیتو، تۆ کەست دیتو؟» دا هەست بە قورس کردن دەکەیت لەو «س» هى پیش «ت» دا بەلام که هاتى «ت» ه کەت بزوت خیرا قورسایە که هەلدەستى وەک kes-tan «کەستان چۆتە شار؟». ئەم دەستوورە بۆ خۆى بەسە بۆ ئەوێ «ن» ی چاوگ بەهۆى ئەو قورس کردنە لە دەنگى پیش خۆى دابەریت، بەلام دوو دەستوورى دیکەش پالپشتى لى دەکەن که دەبنە هۆى دوهم و سییەم.

- دوهم: «ن» ی چاوگ بۆ خۆى لە پلەى نەگونجاندایە لە گەل هەردوو دەنگى «ت، د». گونجانى «ن، د» لەو حالەتەدا دەبى که «ن» ه که لە پیشەوێ پیت لێرەدا «د» ه که لە پیشەوێ، هەر وەها بە نىسبەت «ت، ن» یشەو. گونجانى «س، ت» و «ن، گ» و «ر، ت» یش هەمووى هەر وەهاى. که جینگەى دەنگە کانت گۆرى گونجانیان نامى. بەو پێى ئەگەر «ن» ی چاوگ لە لاوێ نەهاتباى و بەشیکى پیک هینەرى ئەسلى وشە که بایە هەر داخوازی ئەو بیهێزەى دە کرد بۆ دەنگى پیش خۆى.

- سییەم: ئەو دەنگانەى لە فیعلی کوردیدا دەکەونە پیش «ت، د» ی کۆتایى فیعلەکانەو هەموویان لە پلەى گونجانى تەواو دان لە گەل «ت، د» دا. دەنگى «د» ی چاوگ تەنھا دوو دەنگى «ر، ن» لە پیشەوێ دین وەک:

کردن، بردن، خواردن - ستاندن، کهندن، خۆپندن... هتد. دەنگی «ت» ی چاوگیش دەنگەکانی «ر، س، ش، ف، و» لە پیشەوێ دین وەک «گرتن، بەستن، مشتت، گۆفتن، کهوتن - مەبەست [و] ی کۆنسانتە». دەنگەکانی «س، ش، ر» گونجانیان لە گەلیدا تەواوێ. دوو دەنگی «و، ف» یش وەک تەواو وەهان [شەرحی ئەمە لێرەدا جێی نایبەتەوێ بە هەمەحال گونجانیان لە گەل «ت» دا زۆر بەهێزترە لە «ن» لە گەلیدا].

ئێجا که حال وەها بێ، ئەو «ن» ه چاوگییە که لەلاوێ بۆ وشەکەش نەگونجیت چۆن دەتوانی گونجانی تەواوێ پیش خۆی هەلۆهشینییت؟ بە سەرنج گرتن لە «وشە ی کوردی» دەرده کهوێ ئەم دیاردەوێ گونجان و نەگونجانی «دەنگەکانی کوردی» لە گەل یە کدیدا هەر وەک کاری کردۆتە سەر نەبوونی وشە ی وەک «کارل، میلرۆز...» دەخلی زۆریشی بوێ بەسەر شیوێ و شکلی گەلیک لە وشەکانی کوردی، بە نموونە وشە ی پلنگ. Pi-ling بڵند bi-lind هەرگیز نەدەشیا bil-nid, pil-nig بن چونکە خزمایەتی نیوان «ن، گ» و «ن، د» رێ نادات قورساییه که بچیتە سەر «ن» ه که، کهچی وشە ی فرتک، fir-tik ئەو شیوێیه ی وەرگرتوێ که پلنگ، بڵند وەریان نەگرت چونکە دەنگی «ر» لە پیش «ت» دا قورساییه هەلناگری له بەر ئەمە پیت ناکرێ بلیی fi-ritk وشەکانی فرشته fi-rish-te، کهرسته، ke-ris-te ش ناشی بکریته ker-si-te... shi-te چونکە گونجانی نیوان دەنگەکانی «ش، ت - س، ت» ناهیلی لهو شویتەدا قورساییه بچیتە سەر «ش، س». لە وشە ی «بیرشت، bi-risht» دا سەرەرای ئەوێ که «ش، ت» لە لاوێ هاتوێ بۆ وشە که، گونجانیشیان لە گەل یە کدیدا تەواوێ که ناهیلی به قورس کردن لە یە کدی دابرین، ئێجا «ر، ش» یش لە پلە ی نەگونجاندان... کهواتە ئەم وشە یه هەر دەبی ئەم شکله ی هەبێ.

بەراستی ئەم دیاردەوێ له کوردیدا کاریکی وەهای کردوێ که له هەندی زمانی دیکه دا نەیکردوێ. له عەرەبیدا هەر بەجاری هیچ بایه خیک بهو قورس کردنه نەدراوێ ناشکری پتی بدری، چونکە سەرله بەری دارشتن و «صرف» و دەنگسازی عەرەبی له سەر تینه خۆپندنەوێ ئەو قورس کردنه هەلستاوێ. تەنانەت له عەرەبیدا کورته بزویتی «فتح، ضمه، کسره» ش بایه خی دەنگەکانی دیکه یان نییه چونکە، بەتایبه تی له فیعلدا، ئەو کورته بزویتانه له «تصریف و اشتقاق» دا دین و دەرۆن و تیده چن و دەگۆرین وەک «قتل، قاتل، استقتل، یقتل، مقاتلة» ئەوێ ناگۆرێ و تیناچی هەر دەنگە کۆنسانتەکانی «ف، ت، ل» ه. بزویته درێژەکانیش به قەدەر کۆنسانت هەمیشە یی و نەگۆراو نین بۆیه پێیان گوتون «حروف العله» له وشە ی وەک «علم» که چاوگه ئەو قورساییه ی سەر «ل» ه که نرخی نییه چونکە وشە که دەبی حەرە که ی بدریتی یا به فتحه یا به کسره یا به «ضمة» هەر که حەرە که شی درایه قورساییه که نامینی.

ئاخێوەری عەرەبی لە ولاتیکەووە بۆ ولاتیک، ماملەتگۆری لە گەل ئەو قورس کردنەدا دەکەن. میسرێهەکان، بە پیچەوانەیی عێراقیەکان لە حەدبەدەر دژی قورس کردن، بە نموونە لە وشە «قلب - ئەلب، شمس» دا هیچ قورسایێ ناخەنە سەر «ل، م» وەیاخود دین ناوی «جیمس بۆند» دەکەن «جیمسی بۆند» تا کوو «م» ی «جیمس» لەم قورس کردنە رەها بکەن، کەچی عێراقی دەلێن «دەرۆوب، گەلووب» لە جیاتێ «قلب، درب» تەنانت لە قسە کردندا «ر» ی پێش «د» یش قورس دەکەن بە پیچەوانەیی کورد، وەک کە دەلێن «لێلیت الفرد - لیلە الفرد fe-rid». «فرید الاطرش» چونکە بە ئەسل میسرێ نییە لە گۆرانی «احلی همسه» دا دەنگی «ش» لە وشە «اشجان» وەها قورس دەکات بەدریژای ئەلفیکێ تەواو لە «ج» هە کە ی دادەبڕێ، هەر هۆی ئەوتۆیش بوو وای کرد جارێکیان «عەبدول وەهاب» بلی «فەرید ناتوانی خۆی لە شامیەتی رزگار بکات».

لە کوردەواریشدا ماملەتگۆری لە شویتیکەووە بۆ شویتیکێ دیکە لە گەل دەنگەکاندا دەکری. لە بەری بادیناندا هەندێ وشە هەن بە سکونی تەواو دەست پێ دەکەن، واتە بێ قورس کردن، کە ئەمە لە سۆران و باباندا مومکین نییە. دەرووبەری هەولێر پتر حەز لە قورس کردن دەکەن تا ولاتی کۆیە و سلیمانی و رانیە و سابلاغ. تەنانت ئەسلە هەولێری وشەیهکی وەک «چی» دەکەن بە «ج» ی قورس کراو.

لە ئینگلیزیدا ئەم قورس کردنە بایەخی پێ نەدراو، لە نووسینیشدا دەرناکەوێ هەرچەند بە پیتی لاتینیش دەنووسن. بە نموونە وشە film ئە گەر بە پیتی ئەو داخوایە بنووسرێت کە بۆ «رستن، کردن» کراو دەبێ «fi- lim» بنووسرێت، بەلام دیارە لزوم نییە بەو قورس کردنە چونکە کە گوتت filming قورساییه کە هەلدهستی، خۆ ناشکری یەک وشە بە دوو جۆر بنووسرێت، نەخۆ هەرچی ریتووس هەیه دەشیوێت. سەیریکێ ریتووسی ئینگلیزی بکەین لەویدا ئەو بیهێزە لە وشە وەک sparrow, drill, try, snow, clean یشدا دەرناکەوێ هەرچەند هەموو دەنگەکانی پێشەوہشیان کەوتوونەتە پێش کۆنسانت، خۆ دیارێشە دەنگی سەرەتای وشە، کە بزویتی ئاشکرای بەدوادا نەهات، بە ناچاری قورس دەکری. هیچ وشەیهکی ئینگلیزی نییە لەم جۆرە بیت و نیشانەیی قورس کردنی تیدا بنووسرێت.

لە فارسیدا کێشەیی قورس کردنی دەنگی پێش «ن» ی چاوگ بەوهدا هەلستاو کە فەتەحەیی خراوەتە سەرێ وەک: رەفتەن، کەردەن، ئامووخەن.. تەنانت ئەم فەتەحەیه لە وشەیی ئیزافە کراو بۆ هەندێ راناویش هەر بە کاردیت وەک: دەسنەت، نامەش، پدەرەم... جا ئە گەر بلین لە کوردیدا قورساییه کە پاشماوہی ئەم بزویتنەیه هەر دادمان نادات چونکە هەر کە بزویتنەما

دەستوورەکانی دەنگسازى و وشەسازى خۆيان دەسەپپن چ لەم کیشەیهەدا بێت و چ لە شتیکی دیکەى سەر بەئاخوتندا بێ.

ئەم باسە گەلێکی بەبەرەوێ، هەم لە تەریکی ناوێکی وشە و رستەى کوردی و هەم لە رووی لیکۆلینەوێ بەراوردی نیوان زمانانەو، بەتایبەتی چونکە هەر دەنگیک لە دەنگەکانی کوردی وەک ئەوێ لە زاری کوردەوێ دیتە دەری، ئەک لە زاری یەکیکی دیکە، خاسیەتی خۆی هەیه و بەپێی ئەو خاسیەتەش حوکمی تاییبەتی لە وشەسازى و دەنگسازى کوردی دەکات.

لە کۆتای ئەم گۆتارە ناتەواوێ دەلیم: قورس کردنی کۆنسێنتی پێش «ن» ی چاوگ بەشیکی بنچینەى وشە نییە، نە هی فیعل و نە هی «ن» هەکە، ناچارییەکی فۆنەتیکی دەیخاتە کۆتایی فیعلەکانەوێ وەک کە دەیخاتە شویتیکی دیکە لە هەزاران وشەى کوردیدا. هەر کە ناچارێە کەش نەما قورسایبە کە یا دەشی هەلستى یان دەبی هەلستى لەبەر ئەمە پێویست نییە لە جینگەى وەک «رستن، کردن» دا نیشانەى بۆ دابندری چونکە نە لە واتدا و نە لە شویتى دیکەدا بەردەوام نییە و نەمانى بەسەردا دیت. خۆ جایەزیش نییە نیشانە بۆ دەنگى نەبووی دابندری.

هەرچۆنیک بێ دەبی لە نەمانیدا نیشانەکەى لادریت نەخۆ ئاخوتنى کوردی دوای بەینیک گۆرانیکی گەورەى نارەوای بەسەردا دیت چونکە لەم سەردەمەدا «زمان» بە دائیمی دەخویندريتەوێ ئیتر چۆنى بنووسى وەهای لى دیت بەتایبەتی چونکە لە سەدی نەوێ و پینجى منالان دەچنە مەکتەب و «نووسین» دەخوینن و دەلینەوێ. مامۆستا کانیسان هەر 10-15 سالیک دەتوانن لە گۆتەوێدا هەلەى ناو نووسینە کە راست بکەنەوێ، وێدە وردە مامۆستا و قوتابی دەنووسن و دەلین «Se-ri-man / si-pi-lim / bes-ti-ne-we» بەستەنەوێ، سێلم، سەرمان...»

تکا و ئامۆژگاری: ئەگەر خۆیتەریک بە بیریدا هات رەخنە بگری لەوانەى گوتوومن، وەک ئەوێ لە وشەى «بریندار، بەدکار، بەرچنە، بەرگر...» دا دوا پیتی «برین، بەد، بەر...» قورس نەکران هەرچەند لە لاوێش «...دار، کار، چنە، گر...» پێیانەوێ نووساون با خیرایی نەکا لە برپاردان لەسەر هەلە بوونی ئەو دەستوورانەى دەنگسازى و وشەسازى کە لەم گۆتارەدا باسیان کراوێ چونکە باوێرم هەیه بەشى زۆرى رەخنەکان وەرانی ریکوینکیان هەبیت، بەداخەوێ ئەم گۆتارە بەشى ئەوێ نەکرد کە بەشى زۆرى تیبینی و بیروراکانى خوشم بگریتەوێ.

«...»